

Stunda pirms rītausmas, kad tumsa vismelnākā, – tā var teikt par latviešu nācijas situāciju 1917. gada novembrī. Tobrīd jau vairāk nekā divus gadus tagadējā Latvijas teritorija bija Pirmā pasaules kara frontes sašķelta, un simtiem tūkstošu tās iedzīvotāju – Kurzemē un Zemgales bēgļi, evakuēto Rīgas rūpniecu strādnieki, armijā mobilizētie – bija izkaisīti visā plāšajā Krievijas impērijas teritorijā. 1917. gada septembrī vācu armija ieņēma arī Rīgu, un Berlīnē tapa okupēto Baltijas teritoriju aneksijas un ģermanizācijas plāni. Krievijā pēc politiskos satricinājumos pavadīta gada pie varas bruņota apvērsuma ceļā bija nācis jauns radikāls spēks – kreisie sociāldemokrāti jeb boļševiki. Milzīgā valsts arvien straujāk tuvojās pilsoņu kara haosam.

Valka tobrīd bija pilsēta ar lielāko latviešu iedzīvotāju skaitu Vācijas vēl neokupētajā teritorijā. Pēc Rīgas krišanas tā kļuva par latviešu sabiedriskās, politiskās un kultūras dzīves centru. Šeit sapulcējās tie, kurus vienoja vēlme īstenot latviešu nācijas pašnoteikšanās tiesības. No 1917. gada 16. novembra līdz 19. novembrim (pēc jaunā stila – 29. novembrī–2. decembrī) Valkā notika Latviešu pagaidu nacionālās padomes (LPNP) 1. sesija, kurā piedalījās gandrīz visu ietekmīgāko latviešu sabiedrisko organizāciju un politisko partiju pārstāvji – bijušie Krievijas Valsts domes deputāti Jānis Goldmanis (1875–1955) un Jānis Zālītis (1874–1919), vēlākie Latvijas valstsvīri Zigfrīds Anna Meierovics (1887–1925), Voldemārs Zāmuels (1872–1948), Ādolfs Klīve (1888–1974) un Francis Trasuns (1864–1926), rakstnieki Jānis Akuraters (1876–1937), Kārlis Skalbe (1879–1945) un Edvarts Virza (1883–1940), filozofs Pauls Zālīte (1864–1939) u.c. No padomes darba gan distancējās boļševistiski noskaņotie latviešu sociāldemokrāti, kuriem piederēja faktiskā vara Vidzemē.

Uzsaukumā "Visiem latviešiem!" padome aicināja: "Lielais atlaišanas vārds ir atskanējis: pašnoteikšanos tautām! Negaidat vairs citas atlaišanas! Nemat sev paši, ko vēsture jums dod, un esat gatavi notīrt savas durvis no svešiem apspiedējiem! Nemat sev paši šo zemi, kuru mūsu tēvi ir pirkusi ar saviem asins sviedriem, un ceļat tur labāku un taisnīgāku valsti nekā tā, kura tagad iet bojā." Savukārt deklarācijā "Ārvalstīm un tautām" LPNP pauða: "Latvija, kurā iejet Vidzeme, Kurzeme un Latgale, ir autonoma valstsvienība, kuras stāvokli, attiecības uz ārieni un iekšējo iekārtu noteiks viņas Satversmes sapulce un tautas plebiscīts." No Valkas tika raidīts spēcīgs un nepārprotams signāls par latviešu nācijas valstsgrību, kam tālaika situācija gan vēl nelējās pilnvērtīgi īstenoties.

Visu nākamo gadu LPNP turpināja strādāt Latvijas neatkarības labā – arī tad, kad Vācijas karaspēks okupēja visu Latvijas teritoriju, bet Krievijā boļševiku vara arvien nopietnāk kavēja padomes darbību. 1918. gada vasarā LPNP pilnvarotais Zigfrīds Anna Meierovics devās uz Rietumeiropu, lai apliecinātu latviešu nācijas valstsgrību Pirmā pasaules kara potenciālājiem uzvarētājiem, kam jau visai drīz bija jālejām par jauno kārtību pēckara Eiropā. Nedēļu pirms Latvijas valsts proklamēšanas saņemtais Lielbritānijas valdības apliecinājums, ka tā atzīst LPNP par Latvijas Pagaidu valdību līdz jaunās valsts izveidei *de facto*, bija starptautiski ļoti svarīgs arguments Latvijas valstiskuma tapšanā. Latvijas Republikas neatkarības pasludināšana Rīgā 1918. gada 18. novembrī noslēdza virzību, kura gadu iepriekš bija skaidri iezīmēta Valkā.

LPNP 1. sesija bija nozīmīgs notikums ceļā uz Latvijas valstiskuma izveidi, tāpēc tās 100. gadu jubilejai veltīta Latvijas Bankas kolekcijas monēta.

Nominālvērtība – 5 eiro, svars – 31.47 g, diemerts – 38.61 mm, metāls – 925° sudrabs, kvalitātē – *proof*, monētas josta – ar uzrakstu.

Monētas dizainu izstrādājis Ivars Drulle.
Monēta kalta *Koninklijke Nederlandse Munt* (Nederlande).

Face value: 5 euro; weight: 31.47 g; diameter: 38.61 mm;
metal: silver of .925 fineness; quality: proof; edge: lettered.

The coin has been designed by Ivars Drulle
and struck by *Koninklijke Nederlandse Munt* (the Netherlands).

The darkest hour is just before the dawn – we could say that about the situation of the Latvian nation in November 1917. At that moment, the territory of the present-day Latvia had been split by the battle-front of World War I already for more than two years and hundreds of thousands of its inhabitants – refugees from Kurzeme and Zemgale, workers of the plants evacuated from Riga, those mobilised in the army – were scattered across the vast territory of the Russian Empire. In September 2017, the German troops captured Riga and plans to annex and Germanize the occupied Baltic territories were designed in Berlin. In Russia, following a year of political turmoil, a new radical force – the left-wing Social Democrats or Bolsheviks – had seized power by way of an armed coup d'état. The huge country was falling fast into the chaos of the civil war.

Valka was the city with the largest number of Latvians in the territory of Latvia not occupied by Germany. After the fall of Riga to the German forces, it became the centre of Latvian social, political and cultural life. Those united by the desire to turn into reality the right of self-determination of the Latvian nation assembled in Valka. On 16–19 November (29 November–2 December, New Style) 1917, the first session of the Latvian Provisional National Council (LPNC) was held in Valka, with representatives of almost all major Latvian organisations and political parties taking part: former deputies of Russia's State Duma Jānis Goldmanis (1875–1955) and Jānis Zālītis (1874–1919); future statesmen of Latvia Zigfrīds Anna Meierovics (1887–1925), Voldemārs Zāmuels (1872–1948), Ādolfs Klīve (1888–1974) and Francis Trasuns (1864–1926); writers Jānis Akuraters (1876–1937), Kārlis Skalbe (1879–1945) and Edvarts Virza (1883–1940); philosopher Pauls Zālīte (1864–1939) et al. Latvian Social Democrats who had the real power in Vidzeme distanced themselves from the Council's work.

In its appeal "To all Latvians!" the Council stated: "The great call for liberation has resounded: we call for self-determination for all nations! Do not wait for any other liberation! Take the chance that the history offers you and be ready to clear foreign oppressors from your doorway! Take for yourself this land that our fathers have gained with their blood and sweat and toil and build there a better state with more justice than the one which is collapsing now." The LPNC also issued a declaration "To countries and nations abroad" stating the following: "Latvia, comprising Vidzeme, Kurzeme and Latgale, is an autonomous sovereign entity; its position, foreign affairs and home affairs will be defined by its Constitutional Assembly and a national plebiscite." Thus a powerful and explicit signal about the desire of the Latvian nation to have a sovereign state was sent from Valka. However, the situation at that point was not favourable for its full implementation.

The following year the LPNC continued its work towards Latvia's independence, even when the German forces occupied the entire territory of Latvia, but the Bolshevik regime in Russia increasingly blocked the Council's work. In summer 2018, Zigfrīds Anna Meierovics, the representative of the LPNC, went to Western Europe to confirm the desire of the Latvian nation to have a sovereign state to the potential winners of World War I; it was not long before the latter had to decide about the new order in post-war Europe. The statement of the British government, received a week before the proclamation of Latvia's statehood and recognising the LPNC to be the Provisional Government of Latvia until the new state is established *de facto*, was a very important argument in the international context in favour of establishing Latvia's statehood. Declaration of independent Republic of Latvia in Riga on 18 November 1918 finalised the course clearly outlined a year ago in Valka.

The first session of the LPNC was a significant event towards establishing Latvia's statehood; therefore, Latvijas Banka has issued a collector coin dedicated to its 100th anniversary.